

STREEKVOS NEDERLAND EDITIE 19

8 - 05 - 2026

Locatie: Picknickplaats Dolderseweg, Soest (onder a/d Utrechtse Heuvelrug)

Afstand: 8 km

Soms heb je van die avonden dat echt alles anders lijkt te gaan en bij mij is dat meestal in de negatieve zin geweest terugkijkend op mijn leven tot nu toe, maar op vrijdagavond 8 mei 2026 was dat zeker niet het geval met Streekvos 2.0 editie nr. 19. Deze avond verliep van begin tot eind positief, echter wel met een hele vervelende angel ergens in het midden. Dat betrof een telefoontje van onze enthousiaste en gemoedelijke Streekvos vriend Mitch uit Hoofddorp. Die belde mij dat hij rijdende was maar zijn zoektocht moest onderbreken. Hij had verontrustend nieuws vanuit het thuisfront ontvangen en moest onmiddellijk naar huis terug keren. Dus wenste ik hem sterkte en een veilige terugreis. Verder moeten we het even afwachten hoe dit verder zal gaan. Tot zo ver de angel en dan volgt nu het positieve verhaal.

Recht boven de paal met het bekende verbodsbord zie je de antenne uit de boom steken

Het was vrijdagavond 8 mei 2026 toen ik zoals gewoonlijk tegen zes uur in de avond in Zaandam bij

Rob in de straat stond om hem op te halen voor een nieuwe editie van Streekvos Nederland 2.0. Ik had een lijstje 'tricky' locaties liggen waarvan ik er vorige keer één had gekozen en zo ook deze avond. Deze was alleen nog een tandje lastiger dan die van vorige week.

Deze keer stonden we (weer bij treinsporen) maar deze kwamen vlak bij de door mij uitgezochte locatie in een 'Y-vorm' bij elkaar en op een plek waar er ook precies hoogspanningsleidingen overheen liepen. Wij stonden met onze antenne dicht tegen de hoogte van de leidingen aan (14 meter, de leidingen hangen op ongeveer 20 meter heen ik, dat is hier dan respectievelijk 19 en 25 meter N.A.P. omdat het maaiveld hier op +5 meter N.A.P. zit). Kortom, we stonden weer vrij hoog en dat weer maar 8 km (hemelsbreed) van het draaipunt A1 carpool Baarn. Over de weg was dat wel een ander verhaal omdat je er eerst in een vreemde 'U-vormige' 3-kwart cirkel omheen moest rijden om het gebied in te kunnen (met een motorvoertuig) en daarna ging het een tijdje heen en weer door straten met voornamelijk aan 2 zijden bos pal aan de wegranden. Vervolgens kwam je aan het begin van het smalle weggetje, wat eerst nog een rare bocht maakte en dan kilometers rechtdoor het bos en heide gebied in liep om uiteindelijk dood te lopen. Als je zo'n 75% van het rechte zeer smalle stuk (het had net zo goed een fietspad kunnen zijn) kwam er midden in de bossen aan bij een picknickplaats met er recht tegenover een nog smaller weggetje met een spoorwegovergang. Mar hier mochten geen motorvoertuigen doorheen. De reden hoorde ik later op de avond van een BOA: Er werden daar in die bossen nogal eens criminele activiteiten gespot.

Hier verwachtte je niet veel activiteiten van auto's maar door het komen en gaan van en naar het vakantiepark aan het eind, was dat wel wat er gebeurde. Sommigen reden daarbij ook nog pittig hard ook, iets waar ik en de BOA met mij ook wel een mening over hadden. Maar goed.

Het was weer zo'n editie vol verrassingen (aangenaam en onaangenaam dus, zoals je bovenaan dit verslag al kon lezen). Zo waren Rob en ik na wat overleggen en denkwerk net klaar met de 14 delen hoge mast door de boom steken (de spoel hoefde er van mij niet uit omdat het draaipunt dichtbij was en de boom geen ideale steun) toen er een Fordje (automerk) verscheen met daarin 2 witte honden waarvan er één zo groot was dat ik deze kon aaien zonder door mijn knieën te gaan. De hond's rug kwam in hoogte boven mijn broekriem uit. Wat een kalf... maar het bleek wel een aparte in de goede zin. De bazinnen waren een kleine jonge meid en naar ik aanneem haar moeder. De meid bleek een goed lachse en zeer enthousiast pratende jonge vrouw en dat had ze vast niet van een vreemde zo merkte ik een tijdje later, toen ik in gesprek raakte met haar moeder. Rob had haar ontdekt als nieuw slachtoffer voor zijn enthousiaste verhalen over techniek, maar wie dacht dat het haar niet boeien zou kwam bedrogen uit. Ze bleek zelfs een naam te hebben voor onze zendmast d.w.z. ze dacht dat het dat was. Een soort hulpstuk zoals glazenwassers gebruiken, maar dan om een zendertje voor 'geo caching' in de boom te steken of er juist uit te halen. Maar toen wij uitlegden dat dit er op leek maar net even anders (en iets groter...) was, interesseerde haar dat ook. Ze vertelde meteen al enthousiast dat zij aan 'geo caching' deed (of had gedaan) maar dan op hoogte en diepte. Waarbij ik die laatste interessant vond, want ze bleek een duikster te zijn die de zendertjes ook op de bodem van een water zoekt... Die was nieuw voor mij 😊 maar wel leuk om haar het enthousiast te horen vertellen. Het leek bijna een wedstrijd tussen Rob en het leuke meisje, want groot was ze absoluut niet... leuk wel. En ook haar moeder die net als ik wat aan slinger energie nodig had (maar dat was er genoeg van de andere twee) kwam uiteindelijk los en toen ging het over van alles en hadden zij en ik een leuk gesprek. Maar toen ze over 'een mast die ik nog in de tuin heb staan' begon en vertelde dat ze daar niets mee deed na al die jaren maar het ding wel getuit stond (dus met staal draden omhoog werd gehouden) sloegen de alarmbellen bij mij aan. Ik betrok Rob bij het gesprek en vroeg door waarop we te horen kregen dat het een om pilonenmast ging op 3 betonnen voeten. Geen lullig dingetje dus maar een kleine Eiffeltoren. We legden uit dat zo'n ding onderhoud nodig

heeft omdat de tuidraden kunnen gaan oprekken of los komen of iets dergelijks en dat dit inspectie
behoeft. Daarop kon Rob het niet laten (omdat hij regelmatig ook in zijn eigen mast klimt) zijn hulp
daarbij aan te bieden. En omdat ik juist verteld had dat dit soort klusjes helemaal Rob's winkel zijn,
namen de dames het aanbod spontaan aan. Ik moest toen even nadenken en besloot toen aan te
bieden mee te komen zo dat ik vanaf de grond Rob kon assisteren indien nodig. Daarbij had de
moeder zo enthousiast over haar tuin en kleine huis vertelt dat ik deze wel eens wilde zien.
Het kan snel gaan, want niet lang daarna was de afspraak gemaakt en telefoonnummers
uitgewisseld. En dat was allemaal begonnen, omdat de grootste hond van de twee wel erg
enthousiast genood van de knuffels die ik haar aanbood en Rob weer helemaal los ging toen de
dochter (denk ik dus...) over haar manier van vossenjagen begon. Soms is de klik er gewoon en dan
ben snel bij een nieuw onderwerp. Zo verliep het gesprek tussen de moeder en mij dus ook. Dus
voila, gaan we doen. Mastje inspecteren om die twee sympathieke dames en hun honden veilig te
houden (en waarschijnlijk ook de burens) 😊
Hiermee was de toon gezet voor een geweldig leuke Streekvos avond en dat werd het.

Gemeente Soest laat hier geen misverstanden bestaan. Al stond het bordje nogal onopvallend aan de zijkant van de picknickplaats

Na dat ik om klokslag half negen het signaal in de ether had gezet, waren 20 minuten later al de eerste 3 binnen in één voertuig. Dit was niet eens een auto, maar een hele leuke en degelijke bromfietsmobiel. Daar hebben we er maar één van bij de Streekvos deelnemers. Natuurlijk heb ik het over Pierre & Vera en hun hondje, het team van de ATV (Amersfoortse Trapkar VOs) waarvan Pierre altijd continue signaal aanbiedt op de 4e zaterdagavond van de maand en met een zeer rustgevende piep (waar ik groot fan van ben) en Vera heerlijke zelf gebakken cake (daar ben ik net zo groot fan van overigens). Maar ik ben ook content met het hondje en het stel zelf, want Pierre & Vera zijn mensen die fatsoen hoog hebben zitten en dat geldt ook voor mij. Ze waren er om 20:50u al en vertelden mij ook waarom: Ze hadden hier 2 jaar eerder zelf gestaan...

Onze mast stond niet zo stevig (iets wat bij Pierre en Vera 2 jaar eerder helaas mis was gegaan, maar gelukkig was dit een lager mastje dan de onze deze avond) maar het is wel de hel van een radiovos dat de mast om gaat. Vanavond was ik er dus ook niet 100% gerust op maar om één of andere reden had ik vertrouwen in het weer. Er stond helemaal geen wind en dat zou vanavond ook niet meer komen. Volgens een app op Rob's telefoon op dat moment op de hele wereld niet... Rob vroeg zich af wat voor waardeloze app dat dan was. Er moet inderdaad toch minimaal iets niet kloppen dan, want er staat nooit op de hele wereld geen wind (...). Maar goed hier in ieder geval niet nu dus loste ik de laatste zorgen over de mast in door deze strak tegen de boom aan te trekken met een spanband rond de stam en toen geloofde zelfs ik wel dat die zou blijven staan (en dat deed ie deze avond ook, het was heel rustig weer en glashelder).

Toen er later een heel klein en mooi vogeltje passeerde boven ons hoofd, ging de jongedame van de twee die geruime tijd met ons gesproken hadden en Rob's diensten hadden aanvaard, mij vertellen dat het waarschijnlijk een Boomklevertje was geweest. Ik heb wel iets met vogels en kan dat wel aanvaarden, maar zeker wisten we het natuurlijk niet.

Links bovenin zien we team Spookrijker Jr. verschijnen. Rechtsonder het hondje van team ATV

Toen de dames weer huiswaarts waren gekeerd en Pierre & Vera met hun hondje alweer een kwartiertje binnen waren, verscheen Arthur uit Leusden met de scooter. Hij had eerder al gebeld of hij even met de scooter kon langs komen. Dus gaf ik hem de locatie en zo kwam het dat hij er ook al was. Pas later op de avond ging hij weer huiswaarts, althans dat was zijn plan. Maar op het zachte zand ging hij onderuit met zijn scooter. Vele bezorgde aanwezigen schoten hem meteen te hulp en hielpen hem overeind. De scooter had even moeite weer te starten en een penetrante benzinelucht die te ruiken viel maakte mij wel duidelijk waarom. De carburateur of brandstof injectoren (want nieuwe brandstofmotoren van scooters hebben een brandstof inspuitsysteem zoals een auto) hadden gelekt. Maar na een paar pogingen sloeg de motor definitief toch weer aan en kon Arthur zich tussen de auto's van binnenkomers door werken en zijn terugreis aanvaarden. Maar dat was pas later op de avond...

V.l.n.r.: Arthur (vooraan), Danny Half Watje (Feestvos), Pierre (op de rug) en Vera

Vijf minuten na de binnenkomst van Arthur stond daar een ander sympathiek stel (jonge) mensen. Dat waren Femke en Collin van team Spookrijker Jr. die helemaal uit het dorp Putten kwamen maar ongetwijfeld in de buurt van het Streekvos draaipunt (Baarn) gedraaid hadden. En zoals we dat van hem kennen stond Danny Half Watje zonder enig voorteken ook opeens op de Streekvos plek en vertrok enige tijd later weer net zo stiller. Dit soort binnenkomers horen bij ons gewoon bij het meubilair. Weet je wat het met zulke deelnemers is? Zo'n deelnemer lijkt er maar een beetje te staan, maar als die er niet staat mis je dat toch... ☺ want hij was er mooi weer wel.

Spookrijder Jr. was er dus best wel snel maar dat komt doordat ze tegenwoordig met een ander bakkie werken en wat geïnformeerder zijn. Dat is vooral voor Femke fijn die als navigator Collin de juiste kant op moet wijzen. En datzelfde geldt ook voor het stel uit Zeewolde met de bijzondere teamnaam 'Stopcontact Sprinter'. Het tweetal in de elektrische auto heeft ook een ander bakkie (hetzelfde merk en type als Spookrijder Jr.) en ook zij komen nu steeds vlot binnen, vorige week zelfs als eersten. Ik wil niet opscheppen (maar doe het toch...☺) maar beiden rijden mede op mijn advies met die bakkies en dat is een variant op het bakkie waar ikzelf mee rijd en waarmee ik meerdere keren eerste werd bij andere vossen en met regelmaat bij de eerste 5 binnenkomers zit. Blijkbaar dus een geschikt bakkie voor mensen die geen ster radiovossen zijn (ik wil niet voor de andere 2 teams spreken maar ik vind mezelf geen top radiovossenjager, vos staan ligt mij veel meer). Daarnaast weet ik dat in het verleden diverse andere radiovossenjagers ook goed presteerden met dit merk en type bakkie en ik raadde het de anderen vooral aan omdat ze volop tweedehands te krijgen zijn voor uiteenlopende prijzen, maar niet echt duur. Ik heb het over de Midland 48 Plus (oude type, dus niet te pro...). Danny Ronde Venen kon met het nieuwe type (de 48 Pro) ook redelijk overweg en dat zegt iets, want dat is wel een stervosser. Hij rijd al 35+ jaar radiovossen en is één van de weinige geluksvogels die in het bezit is van een Danita Mark 5 (die met het groene voorfront, waarmee hij vooral rijd). En dat is een zendbakkie van Deense makelij die 2 ster eigenschappen heeft voor gebruik als radiovossenjacht bakkie: 1. Hij is vrij doof 2. Deze bakkies hebben een heel mooi geleidelijk verloop naarmate het signaal sterker wordt. Ze lijken veel minder gevoelig voor kortstondige signaalveranderingen en staan dus niet zo te 'knetteren' en 'zwabberen' tenzij je het signaal van de radiovos naast je krijgt (i.p.v. voor of achter je auto). Dan zwabberen ze harder dan de anderen en daardoor zie je veel beter dan met andere merken en typen bakkies waar je heen moet om de radiovos te lokaliseren. Ze zijn zeer moeilijk te krijgen en nieuw is 100% uitgesloten. Wel zitten er een aantal van die valse handelaars op internet (Marktplaats o.a.) welke waardeloze exemplaren verkopen (die zijn al 1000x verdraaid en hersteld en vaak maar half gelukt) en ze vragen 2x de dagwaarde (die is ongeveer € 50,- euro met € 65,- als maximaal wil je redelijk blijven als verkoper, maar deze lieden vragen gewoon € 90,- euro wat in mijn ogen pure oplichting is). En dan heb je Danny Ronde Venen, die heeft er doodleuk nog 2 liggen... En nee doe geen moeite, hij is niet gek en doet ze dus niet weg ☺ Wat ik vooral grappig vind aan de kwestie is dat als je Danny op de frequentie hoort je nooit geloofd dat hij met een Danita Mark V rond rijd, want die hebben een dramatische modulatie. De slimmerd heeft er een peiker microfoon op aangesloten, waardoor zijn modulatie ook één met sterallures is (... De goudzoeker... en hij heeft het nog gevonden ook in de vorm van een geweldige set voor onze hobby.

Even bijpraten en overleggen tussen 2 ervaren radiovossen van vroeger en nu (Pierre en Arno)

Op de vosavond waren we aangekomen bij de 6e binnenkomer. Dat was RonPD in zijn witte volkswagen bestelbus. Ron is de maker van de radiovossenjachten opzoek tool en webpagina (cbvossenjachten.nl). Hij was weer een nieuw zelf ontwikkeld stuk software aan het testen op ons signaal. Dus wie dacht 'Waarom rijdt hij nou door en komt ie steeds weer terug?'. Nou daarom dus, omdat hij aan het testen was. Dat hadden een aantal binnenkomers ook door, dus opeens had Ron een groepje mensen bij zijn bus staan die op een groot scherm (voor 'in de auto' begripven bedoel ik) zagen hoe een wijzertje als van een klok rond draaide en aanwees welke richting hij op moest. Altijd leuk zo'n knutselaar, Rob is er ook één. Maar Ron heeft soms echt werkende uitvindingen ook en dat vind ik dan nog leuker natuurlijk., al zal je mij niet snel (zeg maar niet) met allerlei hulpmiddelen zien rond rijden. Ik rijd sinds een halfjaartje met een extern metertje aan mijn bakkie omdat ik dan wat beter kan zien, mijn ogen worden slechter. Maar dat was niet eens de doorslaggevende reden om dat te gebruiken. Die is dat het dingetje cadeau kreeg van Stefan uit Hilversum (die van de Gooise Vos met die opvallende blauwe station auto).

Na Ron kregen we weer een niet deelnemer binnen. Dat was deze keer handhaving die tegenwoordig ook vaste prik is, maar zijn het alleen steeds andere handhavers (omdat wij ook steeds in andere gebieden staan). Een van de twee gaf mij een lesje in mierenneuken, maar zij deden daar niet aan. Hij wees op een bordje (wat ik niet eens gezien had) was voorbij de picknickbank in een soort hoek van de plek stond. Hier zou op staan dat we na zonsondergang niet meer aanwezig mochten zijn in het gebied achter het bordje en daar stond de Streekvos auto. Die stond vlak bij de

mast (om de over de grond lopende kabels en de kans op struikelaars veilig te houden) en dat begreep de handhaver direct. Omdat de deelnemers en wij ons concentreerden op het picknickbankje en het verschil tussen 'legaal' en 'illegaal' amper 1.50 meter was, zei de man 'coulant' dat hij er geen probleem van maakte. Je zou denken 'trotse aap wat lul je nou' maar ik snapte hem wel. De angel zit m in wie er zit en wat die daar doet. Stel dat er een zootje tuig zou zitten die met fatbikes tussen het groen door scheuren en alles kapot maken, of erger, er wordt brand gesticht. Dan hoeven de handhavers ze niet op heterdaad te betrappen maar kunnen hen dankzij het bordje wat er staat evengoed te toegang tot het gebied ontzeggen. Maar dat hadden ze uiteraard bij ons geen reden toe, omdat wij niet in het gebied zaten achter het bordje, maar gewoon aan de weg min of meer naast het bordje en dat is openbare weg. Daarbij stond ik hem fatsoenlijk te woord, verveelde hem niet met overbodige informatie maar legde wel kort en bondig uit waarom de auto daar stond en niet pal aan de weg. Dus formeel waren we in overtreding, maar praktisch gezien natuurlijk niet en was er dus geen enkele reden tot handhavend optreden. Constatering was in dit geval afdoende en een fatsoenlijke handhaver die geen reden heeft gaat dan niet verbaliseren en verzoeken te vertrekken. Dus ook deze mannen niet. Maar dat het bordje er niet voor niets stond bleek al toen hij en ik amper 2 minuten in gesprek waren. Een of andere slimmerd wilde het straatje over het spoor (voor ons) inrijden terwijl daar zoals ik eerder al vertelde een inrijverbod geld. Ik vroeg er niets om maar toen ik de handhaver vertelde dat ik er ook één had zien staan aan de andere kant van het spoor dus het wel opmerkelijk vond dat er op 200 meter weg een inrijverbod gold en blijkbaar alleen om een spoor over te steken wat gewoon bewaakt was met slagbomen, licht en geluid, legde de man uit zichzelf al uit dat die grappenmaker (die uiteraard meteen omkeerde en terug reed van waar hij kwam toen hij de handhavers zag staan) daar niet even heen reed om sneller thuis te zijn. Deze uitleg verklaarde meteen waarom hij hier ter plaatse kwam, want ik kon mij al niet voorstellen dat iemand hen op ons af had gestuurd. We hadden een paar weken terug natuurlijk die idioot die zich 'Brabantse' noemde gehad, maar de 2 dames aan het begin van de avond waren het tegenovergestelde. Die hadden dus zeker geen klacht over onze aanwezigheid ingediend. En dat klopte wel, want de handhaver vertelde mij dat ze daar wilden gaan kijken en toen eerst op ons stuitten. Er werd daar namelijk op een andere veel dieper in het bos verborgen plek van alles gedaan wat het daglicht niet kon verdragen en daarom altijd in het donker. Dat verklaard dus ook van die vervelende bordjes zoals naast de picknickbank hier stond. We moeten wel, want veel figuren in dit land kunnen zich blijkbaar niet fatsoenlijk gedragen en moeten bezig zijn met criminaliteit (...). Ik heb dan ook geen hekel aan handhavers. Sommigen van hen zijn wel aparte figuren, maar ik ben ook een apart figuur en mij haten ze volgens mij ook niet anders hadden ze mij wel weg gestuurd (dat recht hebben ze sowieso altijd, mits ze een reden bedenken, maar bordjes en regels maakt het hen alleen nog makkelijker). Zo lang zij criminelen het leven moeilijker maken ben ik wel blij met handhavers.

Hij hoefde van mij de boom niet helemaal uit. We waren toch wel hard zat (S6 langs de A12 met 9 watt...)

Toen de handhavers ook weer vertrokken waren maar niet voordat Rob ze nog een chocolaatje had opgedrongen nadat hij al 2x had geprobeerd ze koffie door de strot te duwen (weet hij veel dat ze dit niet van de baas mogen omdat ze een uniform dragen... en zoals ik al eerder aangaf heeft Rob geen rem) kwam er weer iemand binnen die ik niet meer verwacht had. Deze kwam ook van ver want het was Bart uit Callentsoog. En ook hij deed er niet moeilijk over dat dit gewoon een hele lastige plek was. Nou, dat bevestigde ik direct omdat het ook zo is. Dat zei zelfs Pierre en die heeft hier zelf gestaan, dus die zal ook wel de nodige opmerkingen van de deelnemers hierover hebben gekregen. Maar de plek was net zo mooi als moeilijk en dan kies ik er als Streekvos natuurlijk voor.

Twee ervaren radiovossenjagers (een slechte en een goede ☺). Arno en Danny Ronde Venen (links de 'oude' Streekvos auto)

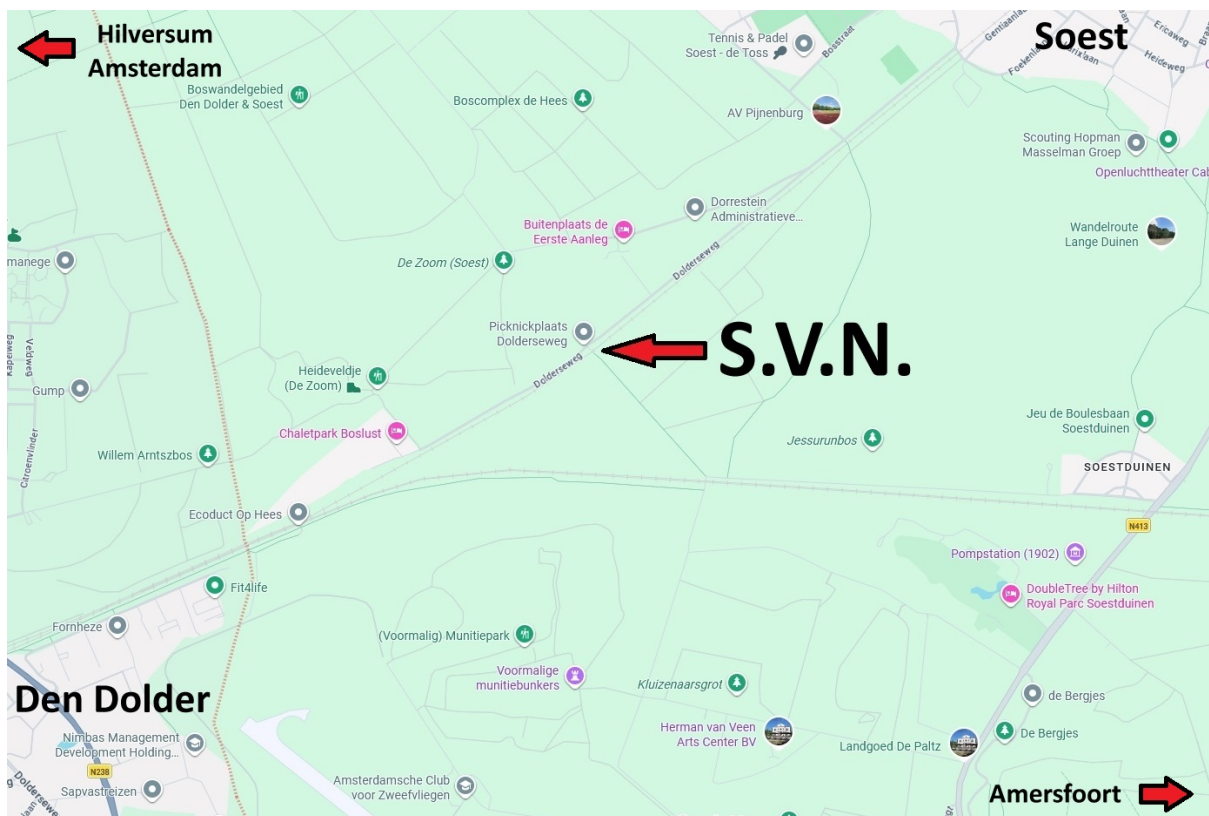
Wie de Streekvos een beetje volgt (of deze verslagen) weet dat er (met aftrek van Mitch die helemaal geen leuke avond had) nog één vrij stand vaste deelnemer genoemd is in dit verslag maar nog niet als binnenkomer. Weet je al wie ik bedoel?

Danny Ronde Venen, de man van de Danita Mark V zendbakkies uit Vinkeveen. Hij had eerder op de avond mij al gebeld (mensen bel liever niet met Whatsapp want ik mag die app al niet, app liever met Telegram dan heb je ook 24/7 mijn aandacht en bel alsjeblieft gewoon mijn nummer i.p.v. via dat haperende Whatsapp...). Danny had weer storingsdienst langs de treinsporen rond Amsterdam maar wilde wel even trachten de randen van zijn stand by gebied op te zoeken met de werkbus (waarin uiteraard een Mark V hangt...) en een poging te wagen. Nou ik weet dat als Danny spreekt over 'een poging wagen' dat ik mij geen zorgen meer hoeft te maken. En hoewel hij dus nog een takkeneind moest rijden toen hij belde (want dat was beslist niet om 20:30u) wist ik dat het in zijn geval wel oké was. Dus ik gaf hem telefonisch aan dat we zouden wachten en hij stelde weer niet teleur. Want onze laatste binnenkomer was Danny dus en niet om 00:00u hoor. Hij was er al om 22:43u en normaal staan we ook al snel tot 23:00u om de laatste binnenkomer te laten binnen rijden. Niets aan de hand dus en net als vorige week 9 teams binnen, waarvan 2 niet als deelnemer en dan noem ik nog niet eens de sympathieke dames die de avond meteen een hele positieve vibe

gaven. Want je zou het na voorgaande te hebben gelezen niet meer kunnen geloven, maar zij kwamen echt alleen de honden uitlaten en wisten niet eens wat ze ons zouden ontmoeten daar. Maar anders waren het er dus 10 geweest, maar ik houd het op 9 want dat is ook al groots voor een Streekvos 2.0 en dus besluit ik met dat wat ik aan het begin al aangaf klopt: Deze avond was van de eerste tot de laatste minuut een succes. Na het vertrek van de laatste deelnemers hielp Danny ons nog even met afbouwen en haalde het aggregaat uit de donkere bush (Struikgewas). Dank je wel Danny, dat vond mijn rechter (muis)arm fijn. De mast was overigens 14 meter hoog en kwam zonder ongelukken weer omlaag en vlot. Anders dan er gesuggereerd werd stonden we daar volgens de N.A.P. kaart van Nederland op 5 meter hoogte (geen 25 meter, want dat is lager rond Den Dolder en Zeist) Rond 23:15u waren we al op weg naar huis en Danny ook. We hadden dus een totale speelhoogte van $14 + 5 = 19$ meter.

Iedereen bedankt voor de gezelligheid en mooie verhalen en Mitch, sterkte!

Mijn dank gaat ook uit naar de gezellige dames met hun twee knuffelbare honden (wel door mij in ieder geval, ik hoorde dat ze ook anders kunnen reageren). De dames toonden zoveel vertrouwen in ons dat ik dit wel opneem als een groot compliment en daar oprecht blij van geworden ben. Ik zal Rob wel aan zijn belofte herinneren als dat nodig is, want hij zal het zeker weten gaan doen als hij het niet vergeet en daar heeft hij mij dan ook voor hoor, want ik wil die tuin met die mast zien...

Je denkt 'mogelijkheden zat om binnen te komen' als je op Google Maps kijkt, maar dat was er in werkelijkheid maar één!
De hoogspanning loopt van Den Dolder schuin rechts omhoog vlak langs ons naar Soest noordwest (linksboven Soest).

Binnenkomers Streekvos 19:

1. ATV. Pierre & Vera uit Amersfoort met hondje (20:55u)
2. Arthur uit Leusden, Scooter, Tel. (21:10u)
3. Spookrijder Jr. Femke & Collin (21:15u)
4. Feestvos. Danny 'Half Watje' uit Krimpen a/d IJssel (21:19u)
5. Stopcontact Sprinter uit Zeewolde (21:35u)
6. RonPD uit Zaanstad (21:45u)
7. Handhaving Soest (22:30u)
8. Bart uit Callentsoog (22:42u)
9. Danny Ronde Venen uit Vinkeveen (22:43u)

Met de vriendelijke groeten aan de dames die de avond openden en sterkte aan Mitch uit Hoofddorp, hij meldde halverwege de avond zijn zoektocht te moeten afbreken en huiswaarts te moeten keren wegens privé omstandigheden...

S-rapporten:

*Hard op het draaipunt (Carpool Baarn a/d A1 afrit 10)
+60 door de gain in Amersfoort centrum (10 km vanaf onze locatie)
Amper mobiel hoorbaar bij Waverveen (tussen Uithoorn, Vinkeveen en Wilnis)
S6 ergens bij de A12 t.h.v. Harmelen (op 9 watt, als ik het goed genoteerd had)
Leusden S2 door de gain (bij Arthur)
S6 in Zaanstad*

Deze Streekvos editie werd weer bewezen: Extra zendvermogen is leuk en stoer maar de bijdrage aan goed signaal komt bijna uitsluitend van de hoogte van de antenne en locatie waar het signaal vanaf wordt uitgezonden. Deze locatie was duidelijk een gunstige, met hier en daar een dip.